

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Sundhedsudvalget 2024-25
B 12 - endeligt svar på spørgsmål 4
Offentligt

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 17-12-2024
Enhed: Etik i sundhedsvæsenet
Sagsbeh: flje
Sagsnr.:2024 - 12094
Dok. nr.: 260855

Folketingets Sundhedsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 til B 12, som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 22. november 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jens Henrik Thulesen Dahl (DD).

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren siger under til 1. behandling, at ministeren ikke synes, at børn og unge skal kunne påbegynde en kønsmodificerende behandling uden forældresamtykke, hvis man ikke forstår konsekvenserne af behandlingen. Vil ministeren uddybe, om det skal forstås således, at ministeren ikke vurderer, at forældresamtykket er vigtigt i de situationer, hvor børn og unge forstår konsekvenserne af behandlingen?”

Svar:

Det følger af sundhedslovens § 17, at en patient, der er fyldt 15 år, selv kan give informeret samtykke til behandling. Forældremyndighedens indehaver skal tillige have information og inddrages i den mindreåriges stillingtagen. Det vil sige, at for de 15-17-årige, som kan forstå konsekvenserne af deres stillingtagen, skal forældremyndighedens indehaver inddrages og have samme informationer, som den unge. Det er afgørende, at den unge modtager den rigtige støtte.

Der er dog en undtagelse til denne hovedregel. Det fremgår af sundhedslovens § 17, stk. 2, at såfremt sundhedspersonen efter en individuel vurdering skønner, at patienten, der er fyldt 15 år, ikke selv er i stand til at forstå konsekvenserne af sin stillingtagen, kan forældremyndighedens indehaver give informeret samtykke.

Jeg vil hertil gentage, at Danske Regioner har oplyst til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, at der ikke har været tilfælde, hvor der er igangsat kønsmodificerende behandling til 15-17-årige uden forældresamtykke.

Problemet, som er opstillet i B 12, afspejler derfor ikke virkeligheden. Jeg mener derfor fortsat, at hvis der skal laves undtagelser til denne rettighed, skal det være på grund af tungtvejende hensyn til de unge. Det skal samtidig bygge på konkrete erfaringer og praktiske problematikker fra sundhedsvæsenet, hvilket ikke er tilfældet i denne situation.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde